

Bij de CUWVO is weer een tweetal rapporten verschenen, namelijk een over de afvalwaterproblematiek bij laboratoria en een over de grafische industrie.

CUWVO staat voor Coördinatiecommissie Uitvoering Wet Verontreiniging Oppervlaktewateren welke tot taak heeft:

1. het plegen van overleg en het (doen) verrichten van studies met het oog op de noodzakelijke eenheid van beleid ten aanzien van onderwerpen, die bij de praktische uitvoering van de WVO door de daarmee belaste overheidsorganen om een gelijke benadering vragen;
2. het formuleren van richtlijnen voor het beleid ten aanzien van de onder 1 bedoelde onderwerpen en
3. het onderzoeken van de wijze waarop de nodige eenheid in het beleid van verschillende overheidsbesturen ten aanzien van de onderzochte onderwerpen kan worden verkregen of bevorderd en van voorzieningen

Waterkrachtcentrales in de Maas

Uit die gegevens kwamen de volgende resultaten:

• investeringskosten (18MW)	f 63.000.000	
• kapitaalslasten	(bij 8%)	(bij 10%)
	6,45 ct/kWh	7,86 ct/kWh
• bediening en onderhoud	1,15 ct/kWh	1,15 ct/kWh
totaal	7,60 ct/kWh	9,01 ct/kWh

In vergelijking met kolen/gas en olie/gas als primaire energiedrager, komt waterkracht in deze globale berekening gunstig tevoorschijn.

SEP-vergoeding

Van invloed op de uiteindelijke kWh-prijs uit waterkracht zal ook zijn de vraag óf en in welke mate voor dit vermogen een SEP-vergoeding wordt betaald. Volgens de huidige regels krijgen de SEP-deelnemers een zgn. vermogensvergoeding voor het in hun centrales opgestelde vermogen en de bedieningskosten (uitgedrukt in gld/kWh). Daarbij gaat het echter om kilowatts die, behoudens technische storingen en geplande revisies, te allen tijde beschikbaar (moeten) staan. Bij de waterkracht wordt door externe omstandigheden de beschikbaarheid van elektrisch vermogen bepaald (wateraanbod en het daaruit voortvloeiende waterbeheer door Rijkswaterstaat). Men spreekt in dat geval van 'zachte' kilowatturen in tegenstelling tot de 'harde' kilowatturen uit de gestookte centrales.

De SEP-regels voorzien tot nu toe in een vergoeding voor waterkrachtcentrales. Daaromtrent is evenwel binnen de SEP een discussie op gang gebracht. Die discussie strekt zich uiteraard ook uit tot ander 'zacht' vermogen, zoals uit wind, zon en warmtekrachtkoppeling.

die in verband daarmee wenselijk of nodig blijken.

De CUWVO wordt bijgestaan door een aantal werkgroepen, die elk een deel terrein van het waterkwaliteitsbeheer voor hun rekening nemen. Werkgroep VI, 'Emissies', heeft als taakgebied de coördinatie van het beleid met betrekking tot de lozingen van niet-zuurstofbindende en toxische stoffen.

Afvalwaterproblematiek laboratoria

In de subwerkgroep die zich heeft bezighouden met de laboratoria hebben vertegenwoordigers van het Bureau Milieuhygiëne, Raad van Nederlandse Werkgevers Verbonden, de Unie van Waterschappen, Inter Provinciaal Overleg en het Rijksinstituut voor Zuivering van Afvalwater zitting gehad.

In Nederland zijn enkele honderden laboratoria; de lozing vanuit deze laboratoria zijn zeer onregelmatig, meestal discontinu en voor wat betreft de aard en de samenstelling van de verontreinigde stoffen sterk wisselend. Het is moeilijk om het afvalwater van een laboratorium in algemene termen te karakteriseren omdat er vele uiteenlopende soorten laboratoria zijn. Bovendien ontbreken meestal meet- en bemonsteringsvoorzieningen en is de analyse, gezien de lage concentraties, niet eenvoudig.

Inventarisatie van de huidige lozing van niet-zuurstofbindende en toxische stoffen uit deze bedrijfstak is dan ook niet mogelijk geweest. De werkgroep concludeert dat algemene richtlijnen voor het terughouden van afvalstoffen uit het afvalwater van laboratoria slechts in beperkte mate mogelijk zal zijn. De nadruk ligt hierbij op 'bestrijding aan de bron'. Daarbij wordt gedacht aan

- het opvangen en afvoeren van bepaalde vaste afvalstoffen, vloeistoffen en mengsels hiervan;
- het toepassen van andere analyse-methodieken.

De gevolgen van dergelijke lozingseisen zijn dat er onder meer mogelijkheden tot vernietiging, regeneratie van afvalstoffen en gecontroleerd storten moeten worden geschapen, waarbij rekening met de Wet Chemische Afvalstoffen moet worden gehouden.

De financiële gevolgen van de te stellen eisen voor de laboratoria zullen voor het merendeel bepaald worden door de kosten van opslag, transport en vernietiging van het ingezamelde afval. Deze kosten worden gezien de omvang van de lozingen als niet bezwaarlijk geacht. Indien behandeling van het afvalwater of het toepassen van andere analysemethodieken noodzakelijk is, spelen daarnaast ook investeringskosten een rol.

Afvalwaterproblematiek grafische industrie

De subwerkgroep die het rapport over de

afvalwaterproblematiek in de grafische industrie heeft voorbereid bestond uit vertegenwoordigers van het Koninklijk Verbond van Grafische Ondernemingen, de Unie van Waterschappen en het Rijksinstituut voor Zuivering van Afvalwater. In het rapport wordt onder meer een omschrijving gegeven van de vier meest voorkomende druktechnieken te weten: hoogdruk, vlakdruk, diepdruk en zeefdruk alsmede van de daarbij vrijkomende afvalstoffen. Een grote moeilijkheid bleek het inventariseren van de lozingen vanuit de bedrijfstak te zijn, met als gevolg dat opgave van hoeveelheden te lozen stoffen per handeling of soort drukkerij niet mogelijk was. Niettemin heeft de werkgroep het nuttig geoordeeld te rapporteren over de technische mogelijkheden m.b.t. de beperking van de hoeveelheden geloosde afvalstoffen. Men komt daarbij tot de conclusie dat in de laatste jaren de toepassing van milieuvriendelijke processen, materialen en verwerkingsmogelijkheden nog in volle gang is. De bijdrage van de grafische bedrijfstak aan de lozing van niet-zuurstofbindende en toxische stoffen is dan ook, relatief gezien, gering te noemen.

In sommige gevallen, nadat er optimale maatregelen bij de vervuilingbron zijn getroffen, zullen nog behandelingsinstallaties voor het afvalwater noodzakelijk zijn, met name bij de diepdrukkerijen. De lozing van cadmium kan in zijn geheel worden voorkomen door gebruik te maken van cadmiumvrije films; aanbevolen wordt stringente voorschriften hiertoe in de lozingsvergunning op te nemen. Benadrukt wordt dat het ontbreken van een sluitend systeem voor het verwijderen van chemische afvalstoffen ertoe kan leiden dat deze stoffen illegaal een weg vinden naar het milieu. De financiële gevolgen van de te treffen maatregelen ter beperking van de lozingen zijn naar het oordeel van de werkgroep niet van dien aard dat zij – in het algemeen gesproken – een belemmering voor het realiseren ervan zullen vormen. Ter verduidelijking van de tekst zijn er in het rapport veel tekeningen en foto's opgenomen; in de bijlage is een lijst van WCA-vergunninghouders opgenomen. De beide besproken rapporten kunnen worden aangevraagd bij de Hoofddirectie van de Waterstaat, t.a.v. mev. J. P. Lagas-de Jong, afd. bibliotheek, Postbus 20906, 2500 EX 's-Gravenhage, tel. 070-26 40 11, toestel 2341.

